

дослідження відібраних проб. Третій етап ветеринари отримали можливість обговорити основні аспекти організаційно-економічної діяльності ферми, основ маркетингу та бізнес-планування підприємництва ветеринара і обговорили моделі співпраці та комунікації при наданні послуг, опановували техніки роботи з запереченнями. По закінченню тренінга студенти проходили практику протягом трьох тижнів, де змоги показати рівень теоретичних і практичних навичок

Другий та третій дні нашого тренінгу проходили на Демофермі “Молочарське” Дніпропетровської області, Покровського району, с. Олександрівка, яка займається розведенням корів голштинські та джерсейської породи.

Останній день нашого перебування був присвячений еколого-паразитологічним методам контролю і профілактиці пасовищних хвороб ВРХ; (під час дослідження пробі ґрунту на паразитів виявили гельмінтів), комунікації (отримали змогу навчитися говорити один з одним, опрацювали техніку активного слухання, та ефективного спілкування), менеджменту і маркетингу (навчилися розраховувати собівартість надання послуг). Також кожному студенту був вручений диплом, який дає змогу без проблем влаштуватися на роботу в країнах Європи по спеціальності ветеринарна медицина. (А саме на молочному скотарстві).

Висновки: Було розроблено, впроваджено і проконтрольовано механізм залучення молоді в молочному секторі, який встановив зв'язок між навчальним центром “Демонстраційна навчальна ферма” у с. Олександрівка Дніпропетровської області і місцевими сільськогосподарськими коледжами й університетами.

УДК639.09:615.3

Громик В.О., студент III курсу, напрям підготовки “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Баценко Н.І.

Коледж ПДАТУ, м.Кам'янець – Подільський, Україна.

ЕВОЛЮЦІЙНА СТІЙКІСТЬ МІКРООРГАНІЗМІВ І АЛЬТЕРНАТИВА АНТИБІОТИКОТЕРАПІЇ У ВЕТЕРИНАРНІЙ ПРАКТИЦІ

Історія застосування лікарських речовин для попередження, лікування і ліквідації різних інфекційних захворювань тварин та птиці така давня, як історія людства. В кінці 1930-х — на початку 1940-х років були відкриті низькомолекулярні сполуки, які здатні знищувати мікроорганізми – антибіотики. Ці засоби були легкі у застосуванні, відносно дешеві, універсальні, тому світова медична і ветеринарна практика зосередилася на призначенні саме цієї групи фармакологічних засобів. Незважаючи на це, сьогодні в XXI столітті, смертність від інфекційних захворювань залишається високою. Причиною цього є розвиток стійкості мікроорганізмів. Які пристосувалися до антибіотиків.

Основними механізмами, за допомогою яких розвивається набута стійкість до антибіотиків є:

- модифікація або руйнування антибіотика;
- змінення мішені для дії антибіотика;
- зменшення проникності клітинної стінки для антибіотика;
- виведення антибіотика з бактерійної клітини;

- створення нового метаболічного шляху, під час якого відсутній вплив антибіотика.

Таким чином, мутації бактерійних клітин призводять до спонтанної появи резистентних бактерійних клітин. При застосуванні антибіотиків відбувається знищення чутливих бактерійних клітин і розмноження стійких бактерій. Внаслідок цього може утворитися популяція, яка складається з резистентних мікроорганізмів.

Складність і різноманіття механізмів стійкості бактерій до антибіотиків стимулювали розробку різних заходів щодо обмеження розповсюдження і подолання резистентності, а також розробка можливих додаткових методик і альтернативу існуючі антибіотикотерапії у сучасні ветеринарні практики. Серед можливих методів пропонується фаготерапія на новій науковій основі, яка передбачає лікування різних бактеріальних хвороб в ветеринарії, медицині і в рослинництві. Однак слід зауважити, що методика потребує залучення додаткових ресурсів на культивування, визначення специфічності і чутливості та розробки відповідних форм для застосування. Як заміна антибіотикам, пропонуються різні вакцини, наночасточки, ферменти, протимікробні пептиди — теж в свою чергу складні сполуки. Глобуліни та сироватки застосовують для профілактики і лікування панлейкопенії, інфекційного ринотрахеїту, каліцивірози і хламідіозу тварин родини котячих. Препарати застосовують для профілактики зараження інфекційними хворобами не щеплених тварин.

Широке впровадження їх у повсякденну практику ускладнюється, необхідністю достатньо-точної діагностики та є дорожчими ніж антибіотики.

Застосування фітопрепаратів при захворюваннях різного походження добре зарекомендувало себе протягом багатьох років. Воно дозволяє проводити тривале лікування з мінімальною ймовірністю небажаних явищ. У багатьох випадках при застосуванні фітопрепаратів можливе значне обмеження терапії антибіотиками, гормональними, антигістамінними препаратами або навіть скасування.

Роль пробіотичних препаратів для забезпечення нормального росту і розвитку тварин велика, тому їх не можна віднести тільки до лікувально-профілактичних препаратів.

Найбільш сильна антимікробна активність виражена у лактобацил, які виділяють в результаті своєї метаболічної активності велику кількість продуктів, токсичних для патогенних мікроорганізмів. Це молочна кислота, низькомолекулярні антибіотики, перекис водню та інші субстанції. Чудові результати лікування інфекцій, і перш за все вірусних хвороб у кішок, спостерігаються за допомогою призначення гомеопатичних засобів. Гострі запальні стани досить швидко локалізуються гомеопатичними препаратами, при цьому часто вдається уникнути множинних ускладнень, пов'язаних з ураженням печінки, міокарда, нирок і ЦНС.

Враховуючи те, що біологічна наука накопичила за ці століття значний досвід науково-обґрунтованих, логічних методів боротьби із мікроорганізмами, тому на часі важливо активно впроваджувати альтернативні методи лікування у повсякденну ветеринарну практику.

Список використаних джерел

1. Інфекції та антибіотики І. Г. Березняков. 2004 рік. Харків.
2. Колесніченко І.С.. Історія ветеринарії, 2010.

3. А.В.Ліпін, А. В.Саніна, Е.В.Зінченко. Ветеринарний довідник Традиційні та нетрадиційні методи лікування кішок, 2002.
4. Маслянко Р.П. Основи імунобіології / Р.П. Маслянко. – Львів: Вертикаль, 1989. – 472 с.
5. Петров Р.В. Иммунология / Р.В. Петров. – М, 1982. – 368 с.
6. Купер Э. Сравнительная иммунология / Э. Купер. – М.: Мир, 1980. – Иммунный статус, принципы его оценки и коррекции иммунных нарушений / [Передерий В.Г., Земсков А.М., Бычкова Г., Земсков В.М.]. – Х.: УНДІИЭВ, 1995. – 210 с.

УДК636.2⁷464⁷.09:616.233–02:616.24–002

Гурома С.А., студент II курсу ОС Магістр, спеціальність “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Смоляк В.В., кандидат вет. наук, доцент кафедри ветеринарного акушерства внутрішньої патології та хірургії
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ РІЗНИХ СХЕМ ЛІКУВАННЯ ПРИ БРОНХОПНЕВМОНІЇ ТЕЛЯТ

Останніми роками рівень захворюваності телят на бронхопневмонію зростає, що пов'язано з порушенням умов утримання та годівлі тварин, зниженням їх природної резистентності. Окрім того, на сьогодні часто спостерігаються атипові пневмонії спричинювані мікобактеріями, хламідіями та ін. Тому, при лікуванні тварин, хворих на бронхопневмонію, необхідно, по-перше, застосовувати препарати етіотропної дії, а по-друге, антибіотики, без введення яких неможливо швидко знешкодити бактеріальну мікрофлору в організмі хворих. Тому лікувальний ефект від застосування традиційних антибіотиків (пеніцилінів, аміноглікозидів, тетрациклінів тощо) помітно зменшився, а використання препаратів цефалоспоринового та ін. ряду стримується їх дорожнечою.

Метою нашої роботи було: провести аналіз причин виникнення захворювання; розробити заходи боротьби із даним захворюванням та дати пропозиції щодо лікування та профілактики патології в окремо взятому господарстві.

Протягом цього періоду у господарстві провели дослідження 20 телят 1-3-місячного віку, серед яких – 10 клінічно здорових, 10 – хворих на бронхопневмонію. Лікували 10 телят.

Причини бронхопневмонії у телят вивчали шляхом аналізу умов годівлі та догляду за сухостійними коровами. Аналіз годівлі корів проводили шляхом вивчення поживної цінності раціонів за загальноприйнятими методиками. Вивчення мікроклімату приміщень для утримання великої рогатої худоби проводили по визначенню температури, відносної вологості повітря, концентрації аміаку та мікробної забрудненості.

Клінічне дослідження проводили щодня протягом курсу лікування та по закінченні досліду.

З метою вивчення терапевтичної та економічної ефективності комплексної терапії телят, хворих на бронхопневмонію провели клінічні та біохімічні дослідження у телят двох груп. Телятам першої групи використовували 5 %-ний